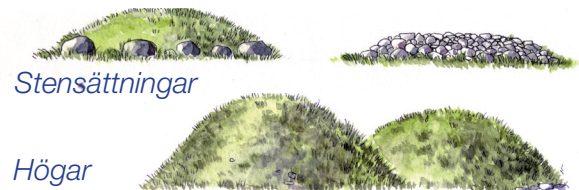

Vallbyåsen - ett gravfält från järnåldern

Gravfältet

På åsens högsta del finns två stora gravfält som tillsammans innehåller 330 synliga gravar. Det finns säkert många fler under grästorven. Gravarna är från järnåldern, då kremering var vanligast. Den døde brändes på bål. Sedan tvättades alla ben som lades i en grop tillsammans med resterna från bålet. Ibland lades de brända benen i kruka eller träask. Ovanpå lades en jord och stenpackning. Dessa kan ha olika former, runda, fyrkantiga eller trekantiga, ibland avgränsas graven med kantstenar och en mittsten.

De lite större gravarna består av en jordtäckt kulle med en kärna av sten. En del högar har en grop i mitten som tyder på att graven plundrats.

Bautastenar

Det finns många resta stenar på gravfältet. På åsryggen står flera stenar på rad som troligen har markerat gräns mellan bygder. Åsryggen utgör ännu i dag sockengräns mellan Husby-Långhundra och Östuna socknar.

Vallbyåsen

Åsen är en utlöpare av Stockholmsåsen som skapades av inlandsisen. Åsen går tvärs över dalen och dämde upp en stor sjö som tillsammans med andra sjöar och vattendrag förband Östersjön med Gamla Uppsala. Denna led har i våra dagar fått namnet "Långhundraleden".

Var bodde de?

De som är begravda på Vallbyåsen har varit bosatta i närheten, troligen på sluttningarna ner mot den gamla sjön.

Vad levde de av?

De har säkerligen varit bönder och främst livnärt sig på åkerbruk och boskapsskötsel.

Vallby - varför heter det så?

Vall brukar tolkas som slättmark, d.v.s. byn vid slätten. De gårdar som givit namn till åsen, Lilla och Stora Vallby, omnämns första gången under medeltid, "Lilla valby" år 1309 och "Dighrwalby" år 1403.